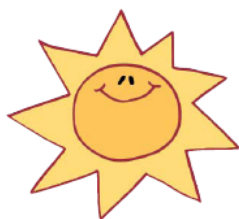

Succesrig skole i Ikerasak

Af: *Betina Stegø, Ikerasak*

Siden Atuarfitalaks indførelse har vores skole gennemgået en forrygende forandring. Vi er en lille skole med gamle materialer, dårlige faciliteter og små forhold. Vores økonomi er meget lille, og hvert år må vi jonglere med pengene og vælge, hvilke områder, der nu skal have et input. Alligevel har vi via sammenhold, en nytænkende leder, entusiasme og god arbejdsmoral formået at nå frem mod et sted, hvor læringsmålene er indenfor rækkevidde, hvor vi har en god spirit på arbejdspladsen, eleverne har arbejdsmoral og Atuarfitalak er rigtig godt integreret i hverdagen.

Det har taget os 4 år at nå hertil, hvor vi synes, at det virkelig fungerer. Eleverne er glade, arbejder hårdt og har en arbejdsmoral i top - men det har ikke været en dans på roser at nå hertil. Vi har hvert år måttet vælge et overordnet mål ud fra hvilket problem, vi nu skulle have fat i - på den måde er arbejdsmoral, fælles regler og målsætning blevet indført. Vi har krævet arbejdsmoral fra eleverne, der har givet os mulighed for at kunne undervise i timerne, og det blev ikke værdsat i starten. Ele-

verne har selv lavet regler for timerne, men når de skulle følges - også efter årets første 2 måneder, har der været mange sure miner, og vi har måttet agere bussemænd og have sanktioner på dagsordenen. Efter reglerne er kørt ind, er det dog en af de ting, som eleverne udtrykker glæde over - at de har arbejdsro og ingen forstyrrende kammerater, der løber ind og ud af timerne og rundt på gangen, og at alle har forberedt sig og lavet lektier, så man ikke skal vente på nogle. Slik og sukker har vi forbudt på skolen og indført madpakker og sund kiosfordning i stedet. Det tog noget tid, hvor forældrene stadig gav eleverne kage og sodavand med, men det blev for meget for os med råbende unger, høje på sukker, der ikke kunne koncentrere sig og var helt flade efter få timer, og derfor var sukkeret noget af det første, der måtte ud af skolen. Siden da er der indført ude-ordning i den første pause, så alle elever får lidt luft i løbet af dagen. Vores elever er nu helt forandrede og klar til undervisning.

Målsætning laver vi sammen med den enkelte elev 2 gange årligt, og vi følger kraftigt op på det hvert halve år. Målene har vi synliggjort i hverdagen, og vi bruger mange timer på at forberede undervisningen, så der er udfordringer på alle niveauer. Det føles rigtig svært i starten, da vi pga. elevantallet har sammenlagte klasser, og niveauet svinger meget. Nogle elever er

langt stærkere end forventet på det alderstrin - andre er så svage, at de burde være 3 klasser under. Desuden er vores økonomiske midler til undervisningsbrug langt fra tilstrækkelige. Værkstedsun- dervisning og undervisningsdiffe- rentiering hjalp meget i de første år, så alle kunne nå deres mål, men også indførelsen af timer i hvert fag, hvor vi kun fokuserede på målene, gav succes. Her lod vi hver elev arbejde i grupper frem mod sit mål med kammerater med samme mål via individuelt udarbejdede forløb tilpasset niveauet. På den måde var det meget få elever, der ikke nåede sit mål - langt sværere var det at nå læringsmålene i Atuarfitalak, som vi følte var langt over niveauet her. Problemet med sammenlagte klasser er, at der vil være en kæmpe niveauforskel, og det var rigtig svært ikke at fokusere på de svageste for at få dem med. Det er jo grusomt for de elever, der er fagligt dygtige og hurtigt ville kunne nå langt. For at fokusere ligeså meget på dem, begyndte vi sidste år i perioder at holdinddele eleverne på tværs af klasser. Det gjorde ligeledes, at vi ville kunne tilrette- lægge undervisningen langt bedre tilpasset børn med samme læringsstil og samme niveau. Det var en fremgang, der var svært at overse, og i år har vi med stor succes permanent ændret klasserne, så de er niveaudelte og sat sammen efter, hvordan eleverne bedst lærer. Målene i nogle af trintestene når vi ikke de næste år,

men da vi på et år både havde nået at lære tabeller, gange, division med store tal, brøker, procent, decimaltal, areal/omkreds og koordinatsystem i matematik i 6.-7. klasse, så kan vi også godt leve med, at vejen er lidt længere frem i fx engelsk.

Disse arbejdsmetoder giver et stort forberedelsesarbejde til lærerne, da det åbner mulighed for at køre deciderede forløb, arbejde meget målrettet frem mod trintestene og indføre andre undervisningsformer som storyline m.v. Dog er det al maset værd, når man ser elevernes entusiasme og læringslyst, der lyser langt ud af dem, hver morgen de møder, og de ved, at der altid ligger ekstraopgaver og venter på dem, så de ikke på noget tidspunkt har tid til at trille tommelfingre og blive højlydte.

Også forældresamarbejde har vi efterhånden fået meget succes med. Fra at have gammeldags kedelige møder, hvor få forældre mødte op for at høre om årets arbejde, har vi arrangeret debatter, elevinput og vist klip fra årets gang, og nu har vi engagerede forældre, der går op i børnenes skolegang - hvilket i høj grad smitter af på eleverne. Vi havde store problemer med elever, der ikke lavede lektier, fordi det var for svært for forældrene, der ikke kendte disse nye opgaver. Derfor indførte vi lektiehjælp 1 gang ugentligt, og én fik den ide at afholde forældrekurser, hvor mor og far kunne lære om nutidens opgaver.

Lokale valg var en anden ting, vi havde svært ved pga. vores dårlige faciliteter. Meget hurtigt fik vi derfor lavet 4-5 ugers undervisningsforløb med valgfag, hvor vi udbød kurser i de ting, læringsmålene lægger op til. Hver lærer kunne derfor undervise i netop det, pågældende havde kompeten-

cer i, hvilket har gjort undervisningen langt mere kvalificeret. Eleverne valgte så, hvad de havde lyst til i denne periode, og på den måde var alle engagerede og fik et funktionelt forløb ud af timerne. Vi glæder os meget over, at vi på denne måde næsten har nået alle mål til trods for vores ringe forhold og økonomi. Lokale valg er også et af de fag, vi har givet et ordentlig input forrige år, for at kunne nå hertil, men det er det hele værd, når vi kan se eleverne slå sig løs med volleyball, basket og orienteringsløb og tilmed nu har bolde nok til at kunne forme små grupper. Dette er naturligvis sket på bekostning af andre fag, som vi så selv har måttet lave materialer til på andre kreative måder, da der ikke har været råd til indkøb - men sådan er det hvert år, hvor vi prioriterer ekstra midler et enkelt sted eller to. Vi fandt det også meget vigtigt at fokusere på krop og bevægelse, da vi har mange elever, der ikke er boglige, og på den måde ville de også få lov at vise deres værd - samtidig viser undersøgelser, at brug af krop og bevægelse ofte vil hjælpe fagligt svage elever til også at komme bedre med i en mere boglig undervisning. På den måde er indkøb til lokale valg måske alligevel ikke sket på bekostning af andre fag, men har snarere bidraget til at inddrage de elever, der har en anden læringsstil.

Noget af det sidste vi har indført er, at elevrådet og en forældregruppe er inddraget i at arrangere årets aktiviteter sammen med en lærerkoordinator. Økonomisk har vi været tvunget til at skære ned på ting som hundeslædevæddeløb, skolefest m.v., og på denne måde kan vi bibeholde tingene på frivillig basis. Efter flere kedelige oplevelser med dårligt planlagte arrangementer, har alle årets aktiviteter også en lærerkoordinator, der deler opgaver ud til resten af lærer-

staben - på den måde er der ingen aktiviteter, der halter, og alle ved, hvem der gør hvad.

Alle disse ting er med til at give os en skole, vi er vældig stolte af og gider lægge en masse tid og kræfter i. Vi er utrolig heldige at være 5 uddannede ud af 6 lærere, hvoraf timelæreren er én, vi har haft glæde af i mange år. Alle lærerne har været her i minimum 3 år, og flere er lokale. Næste år kommer endnu en tilbage fra seminarieret i Nuuk. Trods disse lærerkræfter har vi dog ikke kunnet opnå alle disse nævnte ting selv, og vi har ad 3 omgange haft konsulenter udefra til at hjælpe os med at få alt dette indført og få skabt en dejlig stemning. Det kan vores økonomi naturligvis ikke klare, men fonde og sponsorer har støttet disse konsulenter, der så har haft mulighed for at komme igen og igen.

En af de ting vi nu ønsker os, er at kunne arbejde på et trin og lægge alle vores kræfter her - også med henblik på at kunne lave tværfaglige uger på trinnene. Indtil videre er det noget rod, fordi vi er fordelt på flere trin, og det giver også problemer på andre områder. I nogle fag er vi nødt til at rokere rundt på lærerne for at kunne få fagfordelingen til at gå op, og naturligvis har vi også været plaget periodevis af en skiftende lærerstab. Men på begge områder har pligt til pensuopgivelser hjulpet os til at bibeholde et ordentligt undervisningsniveau og forhindre, at eleverne blev undervist i det samme år efter år.

I alle bygder kæmpes der med dårlig økonomi, mangelfulde forhold og ofte også mangel på uddannet arbejdskraft. Det har vi også haft på et tidspunkt, og alligevel synes vi, at vi har opnået meget på få år - små skridt ad gangen, som nu har ført til en hverdag, der bare fungerer for os.